

نام کتاب: شرح لمعه، از ثمّ يجب القيام تا کتاب الصوم

لطفاً به همه سوالات تستی و ۱ سوال تشرییی پاسخ دهید، در صورت پاسخ به همه به سوال آخر نمره داره نمی‌شور (تستی ۱ و تشرییی ۲ نمره)

تستی:

۱. در بحث خلل عمدی به صلاة، جاهل به حکم شرعی و جاهل به حکم وضعی حکم‌شان عبارت است از: الف ۱۶۴

- ب. صحّت صلاة مگر در جهر و اخفاف
- د. بطلان صلاة جاهل به حکم وضعی فقط
- ج. بطلان صلاة جاهل به حکم شرعی فقط
- ا. بطلان صلاة مگر در جهر و اخفاف

ب. يجب الجهر بالقراءة في النوافل الليل والسرّ في نوافل النهار

- د. **يُستحب الطمأنينة عقب السجدة الثانية**
- ج. تحريم القراءة الغزيمة في النوافل

۲. لو أحدث قبل الاحتياط أو الأجزاء المنسيه التي تتلافى بعد الصلاة ب ۱۷۱

- ب. در هر دو صورت نماز اصل صحيح است (على الأقوى)
- د. در صورت اول نماز صحيح و در صورت دوم نماز باطل است
- ج. در هر دو صورت نماز اصل باطل است (على الأقوى)
- ا. در صورت اول نماز باطل و در صورت دوم صحيح است

۴. اگر در یک مسجد چند نفر باشند که صلاحیت امام جماعت شدن را دارند، امام جماعت شدن اولی است. أ ۲۰۲

- د. امام الأقدم هجرة
- ج. امام اقرأ
- ب. امام افقه
- ا. امام راتب

تشرییحی:

* «تجب المقارنة للنية واستدامة حكمها» ۱۲۷

۱. منظور از مقارنة و استدامة نیت را بیان فرمایید.

مقارنه: بحیث یکی‌رغم حضور القصد المذکور بالبیال من غیر آن بتحقیق بینهما زمان و إن قل: حضور به ذهن هنگام تکبیره الاحرام بدون این که زمانی و لو کم بین آن فاصله شود.

استدامه: بمعنی آن لا یحدث نیة تناقضها ولو فی بعض ممیزات المنسوبی. یعنی مخالف با نیت اول در ذهن حاضر نکند به گونه ای که نیتی ایجاد نکند که با نیت اول منافات داشته باشد.

* «وليدع فيه (أى في القنوت) وفي أحوال الصلاة لدینه ودنياه من المباح والمراد به هنا مطلق الجائز وهو غير الحرام وتبطل الصلاة لو سأل المحرّم مع علمه بتحريمها». ۱۴۲

۲. مراد از مباح چیست؟ در صورت عدم علم به حرمت وظیفه مصلی چیست؟

مراد از مباح: اباحه به معنای اعم است مطلق جائز و غیر حرام.

در صورت جهل به تحریم اجود بطلان صلاة است.

* «أَمَا الْقِيَامُ فَهُوَ رَكْنٌ فِي الْجُمْلَةِ اجْمَاعًا وَلَوْلَا لَمْكُنَ الْقَدْحُ فِي رَكْنِهِ لَأَنَّ زِيادَتَهُ وَنَقْصَانَهُ لَا يُبَطِّلُانِ إِلَّا مَعَ اقْتِرَانِهِ بِالرَّكْوَعِ وَمَعَهُ يُسْتَغْفِي عَنِ الْقِيَامِ لَأَنَّ الرَّكْوَعَ كَافٌ فِي الْبَطْلَانِ». ١٤٤

٣. مرجع ضمير «لولاه»، «ركنيته» و «معه» چیست؟ چرا شهید به اجماع استدلال کرده است؟
لولاه: اجماع. معه: اقتران. رکنيته: قیام. (٧٥/٠ نمره)

اگر اجماع بر رکنیت قیام نبود، رکنیت قیام مورد اشکال قرار می گرفت چون کم یا زیاد نمودن رکن به تنها ی موجب بطлан نمی باشد مگر همراه با رکوع باشد و زمانی که همراه با رکوع باشد خود رکوع در بطلان نماز مؤثر است. (٢٥/١ نمره)

* «وَلِيَقْدِدَ الْمُصْلَى بِصِيغَةِ الْخُطَابِ فِي تَسْلِيمِهِ الْأَبْيَاءِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْأَئْمَةِ وَالْمُسْلِمِينَ مِنَ الْجَنِّ وَالْإِنْسَ بِأَنَّ يُحْضِرُهُمْ بِبَالِهِ وَيُخَاطِبُهُمْ بِهِ وَالْأَ كَانَ تَسْلِيمُهُ بِصِيغَةِ الْخُطَابِ لِغَوْا وَإِنْ كَانَ مُخْرِجًا عَنِ الْعِهْدَةِ». ١٣٩

٤. مراد از عبارت های «والاً کان تسليمه» و «إن کان مخرجاً» را بیان نمایید.

اگر در سلام نماز، قصد خطاب به انبیاء و ... را نکند آوردن صیغه مخاطب در سلام نماز (السلام عليکم) لغو است. اگرچه اگر قصد هم نکند رفع تکلیف از وی می شود.

* «لَوْ اتَّفَقَ عَيْدٌ وَجَمْعَةٌ تَخْيِيرٌ الْقَرْوَى بَعْدَ حُضُورِ الْعِيدِ فِي حُضُورِ الْجَمْعَةِ فِي صِلْبِهَا وَاجْبًا وَعَدْمِهِ فَتَسْقُطُ وَيَصْلِي الظَّهَرَ فِي كُونِ وَجْوبِهَا عَلَيْهِ تَخْيِيرًا». ١٥٦

٥. اعراب «عدمه» و مرجع ضمير متصل به آن را مشخص نمایید. فرع فهقی فوق را به طور کامل توضیح دهید.
عدمه: مجرور، عطف به حضور الجمعة. - مرجع ضمير: عدم حضور در صلاة الجمعة.

اگر روز عید و جمعه یکی شود، شخص دهاتی مخیّر است بعد از حضور در نماز عید، نماز جمعه را به نیت و جوب بخواند و یا در نماز جمعه حاضر نشود و نماز جمعه از او ساقط گردد که نماز ظهر را می خواند.

* «لَوْ جَامَعَتْ صَلَةُ الْآيَاتِ الْحَاضِرَةِ الْيَوْمَيَّةِ قَدْمًا مَا شَاءَ وَلَوْ تَضَيَّعَتْ إِحْدَاهُمَا قَدْمَهَا وَلَوْ تَضَيَّعَتْ مَعًا فَالْحَاضِرَةُ». ١٥٨

٦. از فروض مطرح شده در متن فوق، دو فرض را با حکم هر کدام بیان نمایید.

در صورتی که نماز آیات با نماز یومیه جمع شود سه حالت دارد: ١. وقت هر دو وسعت دارد: تقدم هر کدام که مصلی بخواهد جایز است. ٢. یکی ضيق باشد فقط: تقدم مضيق واجب است. ٣. هر دو ضيق باشد: تقدم یومیه واجب است.

* «لَا حُكْمَ لِلسَّهْوِ فِي السَّهْوِ». ١٧٦

٧. دو احتمال از احتمالات موجود در عبارت فوق را بیان نمایید.

١. سهو اول به معنای شک و سهو دوم به معنای موجب سهو (مثل نماز احتیاط، سجدہ سهو). ٢. مراد از هر دو سهو، شک باشد.

* «يجب قضاء الفرائض اليومية مع الفوات حال البلوغ والعقل والخلو عن الحيض والنفاس والكفر الأصلي وخرج بالعقل المجنون فلا قضاء عليه الا أن يكون سببه بفعله، بخلاف الحائض والنفاس فإنهما لا تقضيان مطلقاً». ١٧٦

٨. مرجع ضمائر «سببه و بفعله» را مشخص نمایید. مراد از کفر اصلي چیست؟ با توجه به عبارت، فرق حکم مجنون و حائض و نفاس را بیان کنید.

سببه: جنون، مجنون. بفعله: نفس مکلف. مراد از کفر اصلي کفری است که همچون ارتفاع عارضی نباشد.
سبب جنون اگر اختیاری باشد باید قضای فرائض را بجا آورد، لکن در حیض و نفاس اگر سبب اختیاری باشد قضا لازم نیست.

* «لَا زَكَاةَ عَلَى الْمُنْنَوِعِ مِنَ التَّصْرِيفِ شَرْعًا ... أَوْ قَهْرًا». ٢٠٤

٩. ضمن توضیح عبارت، برای هر یک از «شرعًا» و «قهراً» مثال بزنید.

بر کسی که از تصرف در مال ممنوع است، زکات واجب نیست. شرعاً: راهن غیر متمكن من فكه و نادر الصدقه. قهراً: مخصوص - مسروق.